

er at sammenligne paa. Saa faar man, at det norske Pristal i Forhold til Priserne før Krigen stiller sig saaledes: 233 mod det danske Pristal 221. Man vil deraf se, at de eventyrlige Fordele, man lover skal blive Følgen af Indførelse af Priskontrol, har Norge ikke opnaaet. Tværtimod er Prisniveauet i Norge højere end i Danmark, i Forhold til Tiden før Krigen, og det undrer mig ikke, for selvfølgelig vil den Slags Foranstaltninger altid medføre, at Konkurrencen mellem de erhvervsdrivende i nogen Grad svækkes, sættes i anden Række, og at man i højere Grad slutter sig sammen til Værn mod Statens Foranstaltninger. Men det har heller ikke vakt Tilfredshed hos de norske Forbrugere. De er lige saa utilfredse, som man agiterer Forbrugerne op til at være her i Danmark, og derfor taler man i Norge om en yderligere Udvikling af denne Lovgivning.

Til Støtte for Regeringens Forslag findes der i Bilagene en Del statistisk Materiale. Det fremgaar af dette Materiale, at Gennemsnitsindtægten for de i Virksomheder ansatte Personer er noget mindre, ikke *meget* mindre, end Virksomhedernes Indhaveres. Jeg synes ikke, at man kan finde dette overraskende eller urimeligt. Man vil ogsaa ved at granske dette Materiale, ved at undersøge Opgørelsen over københavnske Skatteyderes Indtægter i 1923 se, at Københavns Urtekræmmere i det forholdsvis gode Aar 1923 har haft en Gennemsnitsindtægt paa 5 771 Kr., og at over Halvdelen af de københavnske Urtekræmmere havde en Indtægt under 5 000 Kr. Og man vil se, at medens der kun var anført 411 Urtekræmmere, findes der 2 502 Detailhandlere uden nærmere Angivelse. Det er klart, at der mellem disse findes et stort Antal Urtekræmmere. De har gennemsnitlig haft en Indtægt af 4 499 Kr., og derfor maa man sikkert ned-sætte den opførte Gennemsnitsindtægt for Urtekræmmere til maaske lidt under 5 000 Kr.

Jeg har nu sammenlignet disse Tal med andet statistisk Materiale, som ganske vist ikke findes i Bilagene, men som jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen selv har søgt at faa fat i, og skal fremdrage nogle enkelte Tal, der belyser de faglærte Arbejderes Lønninger. Typografer har derefter en Gennemsnitsindtægt af 4 059 Kr., Murersvende en Gennemsnitsindtægt af 3 851 Kr. Men Gennemsnitsindtægt betyder her noget andet end Gennemsnitsindtægten for de *selvstændige* næringsdrivende, idet man ved Udregningen af Gennemsnitsindtægten medtager baade dem,

der har Arbejde, og dem, der er arbejds-løse. Det ærede Medlem nævnte i Gaar Gennemsnitstallet for Bagersvende 3 396, og det er naturligvis rigtigt som Gennemsnitstal. Men selv en ganske ung Bagersvend, der har Arbejde hele Aaret, faar det første Aar, uden at man medregner noget for Overarbejde, en Indtægt paa over 4 000 Kr. Man maa overfor disse Tal indrømme, at særlig store Indtægter har de selvstændige handlende ikke, særlig naar man tager Hensyn til, at de ikke har nogen Arbejdsløshedskasse at falde tilbage paa, ikke har nogen væsentlig anden social Forsorg, at Indtægterne fra de gode Aar skal skabe Reserver til daarlige Aar som f. Eks. det, vi for Tiden er inde i, og at der endelig altid er en stor Risiko forbundet med at skulle ligge med et Vare-lager og at skulle have udestaaende For-dringer.

De Forhold, jeg her har skildret med Hensyn til Urtekræmmerne, afspejler hele Stillingen indenfor de næringsdrivendes Kreds. Men naar man taler om de over-ordentlig høje Avancer, der beregnes af de næringsdrivende og Detailhandlerne, maa man jo tro, at Priserne ligger langt lavere i Brugsforeningerne, Brugsforeningernes Priser maa dog i nogen Grad være en Maalestok for, om de selvstændige næringsdrivende tager for høje Priser. Naar man imidlertid anstiller en Sammenligning i saa Henseende, ser man, at dette paa ingen Maade er Tilfældet. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen brugte i Gaar Folketingets Talerstol til at reklamere for Arbejdernes Brugsforening. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem, naar han beklagede sig over, at en saa stor Del af Arbejderne ikke var Medlemmer af Arbejdernes Brugsforening, saa hermed særlig tog Sigte paa dette Tings Medlemmer; jeg gaar ud fra, at de Arbejdere, der sidder i dette høje Ting, er trofaste Kunder hos Arbejdernes Brugsforening, og jeg antager, det var til de Arbejdere, der er udenfor, det ærede Medlem henvendte sig. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at de ikke alle gik ind i Brugsforeningerne og derved sparede *hele den Avance*, som de næringsdrivende havde. Jeg maa sige, det var mig en Skuffelse at høre det ærede Medlem sige noget saadant, thi efter hvad jeg havde hørt forud, havde jeg det Indtryk, at det ærede Medlem havde meget at kunne lære mig om Forholdene indenfor Næringslivet, og jeg ved, at det ærede Medlem i mange Aar har næret en Interesse — en Interesse, som jeg tror er fuldt ud ægte — overfor